

همه باید فمینیست باشیم

چیماماندا انگوزی آدیچی

ترجمه‌ی سمانه پرهیزکاری

نشر میلکان

یادداشت مترجم

۷	یادداشت مترجم
۱۳	مقدمه
۱۷	همه باید فمینیست باشیم
۵۷	درباره‌ی نویسنده

باید پذیریم که زنانگی با درد عجین شده؛ این که ورود هر زن به مرحله‌ای دیگر از زندگی اش، با درد آغاز می‌شود: بالغ شدن، همسرشدن، مادرشدن. وزن، حامل درد است. با این حال بهتر است از این مسائل بگذریم و بی‌هیچ جانب داری بحث برانگیزی، به خواسته‌های پیش‌پا افتاده‌تری دل بیندیم.

بی‌شک همه‌ی ما از خوب یا بدبودن یک سری مفاهیم آگاهیم، و براساس همین شناخت، می‌توانیم درستی یا نادرستی رفتار کسی را ارزیابی کنیم. و اما "عدالت" ... عدالت خوب است یا بد؟ و شخص عادل با اعمال عدالت، کار درستی انجام داده یا کاری نادرست؟ این سوالی است که همگی جوابش را می‌دانیم. عدل یک هنجار است و شخص بی‌عدالت، یک هنجارشکن. با این وجود، خیلی‌هایمان اصرار داریم هنجارشکن باشیم. ما از عدالت دم می‌زنیم، اما بهندرت عادلیم. و داستان وقتی غم‌انگیزتر می‌شود که می‌بینیم بسیاری از حامیان سکسیزم، قشر فرهنگی ما هستند، قشر به‌ظاهر فرهنگی‌ای که هنوز کم‌ترین درکی از روابط انسانی ندارند، و از همین‌جاست که "بی‌فرهنگی" بستر فرهنگ می‌شود.

من معتقدم "فمینیست‌بودن" یک ارزش است؛ چراکه عدالت یک ارزش است. فمینیسم در راستای عدالت عمل می‌کند، پس دلیلی ندارد که از فمینیست‌بودن بترسیم؛ همان‌قدر که دلیلی ندارد از عadel‌بودن بترسیم. و اما "ترس" هدیه‌ی جامعه به زن‌هاست! ترس از پذیرفته‌نشدن، ترس از